

[H. C. Toft.]

fremtiden bliver spørgsmålet om generationsskiftet i landbruget og spørgsmålet om at få tilstrækkelig mange kvalificerede afløserne for de nuværende landmænd i de kommende år, folk, der kan magte den økonomiske opgave, de kommer til at stå over for.

Jeg ved vel, at lovforslaget om yngre landmænd for tiden behandles i et folketingsudvalg; men her, hvor vi skal forhandle om den almindelige, store økonomiske støtte til landbruget, hvor de mange midler stilles til rådighed, ønsker vi også at inddrage dette problem i forhandlingerne. Vi tillægger det stor betydning.

Som det egentlige landbrug møder modgang i disse år, således møder dele af gartnerierhvervet tilsvarende vanskeligheder ved afsætning af produkterne. Ministeren har derfor også i år som de foregående gange fremsat forslag til at afbøde dette erhvervs vanskeligheder. Det er min opfattelse, at gartneri- og frugtavlserhvervet har vanskeligheder og vil få vanskeligheder på grund af markedsordningerne, men også vil få vanskeligheder ved indgangen i fællesmarkedet, og at man for dele af erhvervet vil komme til at stå over for en omlægning af produktionen. Det lovforslag, som ministeren har fremsat, kan jo finde anvendelse her, og jeg håber, at det vil blive administreret på en sådan måde, at det får et sigte fremad, så denne omstillingsproces kan finde sted, således at gartnerierhvervet også fremover kan være en god bidragsyder til landets valutakasse og dermed være til gavn for dem, der er i erhvervet, som for alle andre.

Jeg kan altså til slut sige til landbrugsministeren, at vi er parat til en velvillig udvalgsbehandling af de fremsatte lovforslag, men vil fremhæve, at vi ønsker at forhandle enkeltheder. Jeg minder om, at det konservative folkeparti har aversion imod lovgivning om centralsalg, og at vi kun finder den vej farbar i ganske særlige tilfælde; vi ønsker en lovgivning, der ikke åbner adgang til at diskriminere mellem dem, der forarbejder og sælger landmandens produkter. Vi finder det bedst, at flest muligt i et godt samarbejde bidrager til at sælge den danske landmands produkter ud over verden, overalt hvor der er salgsmuligheder.

Ministerens forslag om tilskud til forbruger-

gerpriserne på mejeriprodukter er en konsekvens af aftalen mellem skatteforligets partnere, men det konservative folkeparti vil gerne medvirke til at gennemføre en lovgivning med det tilsigtede formål og med de midler, der skal anvendes dertil. Forslaget indebærer jo et tilskud til forbrugerne for at fritage dem for betaling af meromsen på mejeriprodukter, og man skulle vel egentlig mene, at det ikke hørte under landbrugsministeriet, men under finansministeriet; men finansministeren har jo nok at se til i denne tid, så det er måske derfor overført til landbrugsministeriets domæne. Lovforslaget er en bemyndigelse til landbrugsministeren, og i bemærkningerne antydes det, at den mest nærliggende løsning må antages at være den, der foreslås af de danske mejeriers fællesorganisation. Jeg ved ikke, hvad der skal ligge deri; måske ligger der deri — det kan vi drøfte i udvalget — at ministeren måske finder en anden løsning, en anden vej at gå. Simpelt ser det forslag, der foreligger, i alt fald ikke ud, men det må vi jo drøfte nærmere under udvalgsarbejdet.

Det er et stort og omfattende lovkompleks, vi står over for, og folketinget og erhvervsorganisationerne burde have god tid til overvejelse af lovforslagene, men det sene fremsættelsestidspunkt må jo medføre stor hast i arbejdet. Jeg håber, der bliver tilstrækkelig tid til at få spørgsmålet belyst, men jeg vil gerne opfordre landbrugsministeren til en anden gang, hvis han til den tid er minister, at fremsætte lovforslagene på et for folketinget mere rimeligt tidspunkt.

Jeg vil gerne til slut resumere: det konservative folkeparti er nu som før parat til at medvirke til en lovgivning, der kan afbøde landbrugets vanskeligheder. Vi finder det beklageligt, at regeringen ikke på et tidligere tidspunkt har indset nødvendigheden af at forhøje landbrugsstøtten. Danmarks valg af EFTA-området har været et gode for den dygtige og initiativrige industri i Danmark. Valget af EFTA-området har derved været et gode for så godt som alle i den danske befolkning. Det har bidraget til velstand for de mange og skabt beskæftigelse for alle hænder. Landbruget er ved den europæiske markedsdeling bragt i store vanskeligheder; det må derfor også være rigtigt, at de mange, der har haft goderne af vort markedsvalg, også bidrager til at dele smer-